

Rigsdagstidende.

1851.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 48.

Tredie Session.

21de Møde.

Mandagen den 10de November.

(Forts.)

Cultusministeren (forts.): Med Hensyn til den første af de to Retninger, hvori Lovudkastet er at prøve, vil jeg dernæst vistnok finde mig opfordret til, hvad jeg forinden Udarbejdelsen ikke har gjort, at lade udgaae adskillige Forespørgsler, indhente adskillige Betænkninger; at jeg ikke har gjort det iforveien er fordi jeg troede at burde arbejde selvstændigt, men efterat Grundsætningerne ere udviklede i en Række af Totalbestemmelser, vil jeg rigtignok ønske at vide, hvad nu de, der paa forskjellige Maader staae Skolevæsenet nær, dømme derom, for at tage Hensyn dertil og overveie enkelte Punkter desangaaende. Alt dette skal være færdigt før Lovudkastet kan forelægges, ikke i Rigsdagen, men i Statsraadet. Naar dette Lovudkast bliver færdigt, er det, hvis jeg ikke feiler, det første af de egentlige hvad man pleier at kalde organiske Lovarbejder, der af Regjeringen bliver forelagt efter den nye Forsfatning, da Regjeringen ikke hidtil har forelagt en Communallov. Et saadant Arbejde maa gjenemgaae en grundig Prøvelse i Statsraadet, før vedkommende enkelte Minister kan opfordre Statsraadet til at give sit Samtykke til og tilraade Hs. Maj. Kongen Udkastets Forelæggelse, og denne Statsraadets Forhandling bør i mine Tanker absolut foregaae før Rigsdagen er samlet. Jeg anseer det aldeles ikke for sømmeligt eller rigtigt, at saadanne Sager først forhandles i Statsraadet, naar Rigsdagen er samlet, og der med Utaalmodighed drives paa at Lovudkastet kan komme frem. Jeg har kun talt om Statsraadet i Almindelighed, men der er naturligviis en-

kelte af de sbeordnede Ministre, der mere særlig have Krav paa at kunne deeltage i Prøvelsen, navnlig baade Finantsministeren og Indenrigsministeren.

Jeg forudsaae altsaa, som sagt, i Løbet af Sommeren, at Lovudkastet ikke kunde blive færdigt til at forelægges med Haab om at komme under Behandling i denne Rigsdags-samling, og efterhaanden som Rigsdagen rykkede nærmere maatte jeg afslutte Arbejdet, da jeg omtrent var færdig med Udkastet paa en Afstilling af Redactionen nær, hvormed jeg ikke i dette Dieblik er aldeles færdig; jeg maatte lægge det til Side, navnlig for i September Maaned at tage fat paa et Lovudkast, som kom fra en af mig foranlediget Commission, hvilket Lovudkast jeg selv dernæst maatte gjenemgaae, og som om faa Dage vil blive Thinget forelagt. Saaledes staaer altsaa Sagen. Jeg har naturligviis forelagt mig selv Spørgsmaalet om min egen Stilling ligeoverfor Thinget, naar jeg ikke kunde opfylde det Tilfagn, som jeg tidligere har givet; under almindelige Omstændigheder vilde jeg have sagt til mig selv: saa kan du ikke fremtræde for Thinget, du bør trække dig tilbage, men under Forhold som de nuværende har jeg ikke anseet det for rigtigt at gjøre dette, men har troet at burde forelægge Thinget Sagen, og dernæst iagttage, hvorledes Stemningen derefter var, saaledes at jeg nærmere overveier, hvorvidt disse af mig afgivne uforbeholdne Forklaringer gjøre et saadant Indtryk, at jeg, hvis jeg isøvrigt ikke af andre Grunde forandrer min Stilling, kan vedblive at være paa den Plads, jeg nu indtager.

Frolund: Ja, jeg skal først tillade mig den Bemærkning, at denne Genstilling til Thinget, hvorefter den ærede Minister skulde finde sig foranlediget til at blive eller gaae